

(տե՛ս Սրուանձտեանց, Թորոս Աղբաբ Ա.
294):

«Յիշատակ է Քարոզգիրքս եւ դաստասանա-
գիրքս եւ կանոնգիրքս Գրիգորի քաջ հռետորի
եւ երջանիկ րաբունապետին մերոյ քաջ եւ ան-
յաղթ փիլիսոփայի՝ եպիսկոպոս եւ որոշեալ ի
գործս ճշտութեան եւ վարդապետ Հայաստան-
եայց եկեղեցւոյ, եւ Պատրիարք մայրաքաղաք եւ
քաղաքաւանիս Կոստանդիանուպոլսու եւ բնա-
ծին Կեսարու քովին ՌՁԵ (= 1636) պատահե-
ցաւ Էջմիածնայ Խաչատուր վարդապետի աշա-
կերտ նուիրակ անուն տէր Յովաննէս վարդա-
պետն(*) . մեք մեր կենդանութեան ժամանակն,
մեր ձեռամբն յանձնեցանք Գ. Չ գիրք ի ձեռն
Յովաննէս վարդապետին, որ մեզ խոստովանահայր
եղել, եւ զմեր մահու կեանքն դա կատարեաց.
դորա ձեռամբն կտակ արաք. թէ գիրք եւ թէ
այլ ապրանք՝ դա բաժանեաց Շահին Չաղապուն
ձեռամբն, եւ Իսկանդար Չաղապուն. Չ. գիրք
Էջմիածնայ եւ զայլն սոս եւ անոյ: Դարձեալ ով
ոք չունի իշխանութիւն զայդ Գ. գիրքդ ՚ի դորա
ձեռացն յափշտակել, զի իւր աշխատանքն է»:

(*) Խաչատուր Կեսարացիի աշակերտներուն մէջ
երկու Յովհաննէս կը յիշատակուին (տե՛ս յիշատա-
կարան Հաւանց Վարուց, տպ. 1641, ի նոր Զուղա):
Ասոնցմէ մէկն հաւանօրէն «Զուղայեցի»ն է որ 1639ին
տպագրութեան արուեստը կատարելագործելու հա-
մար եւրոպա գացած է: